

LOSCHITZ FERENC

Hóba vájt madár

Lédának

*Hóba vájva madárkarom-
sorozat, még hideg nagyon
e tél, a víz patakként nem szivárog.
A házak árva, rozoga
cserepén megfagyott moha
borong s még síkos és csillog az árok.*

*Mesterek meleg műhelye
most is gépzajjal van tele,
kerek köszörűk, gyors fűrészek futnak
körbe, amíg a nyersanyag
szikrái világítanak
rideg kockáin a műhelyablakoknak.*

*Ha benézel, izzó, nehéz
vasak közül majd visszanéz
a mester, és víz csordul homlokáról,
és látod, úgy néz vissza rád,
ahogy kinti homályba lát,
mert bentről egy maszatos föltnak látszol,*

*ahogy az orrod rányomod
a sík üvegre, és konok
arccal az új, benti világba nézel,
miközben ő kemény vasak
közt válogat s formákat ad
mindegyiknek a nagy, olajos géppel.*

*Tavasszal a lég puba, lány,
friss és virágos illatát
már ő is a nyitott műhelyből szívja:
gépek helyett madárdalok
füttye száll, két szajkó csacsog,
föhangzik a vidám tavaszi trilla.*